

ikke, han fortjener at høre bebrejdende Ord derfor, men tværtimod gode Ord. Det er ikke nok, at det nyttige ved Hededyrkningen stilles teoretisk op, og at der siges, hvad der skal gøres; Ploven maa sættes i Gang, og det er det, der nu er sket.

Maa jeg i denne Forbindelse sige, at jeg deler ganske den Opfattelse, der blev gjort gældende af det ærede Medlem fra Ribe (Brorson), at det er et stort Fejlgreb, der er sket ved Oprettelsen af det nye Grundforbedringsvæsen. Hedeselskabet har i de mange Aar, det har bestaaet, vist, at det kunde løse denne Opgave. Der bliver nu flere om at løse den, men jeg tror ikke, den løses bedre. Derimod er der ingen Tvivl om, at det bliver dyrere. Hedeselskabet vilde med den Tilslutning, det kunde faa, og det Tilskud, der kunde tilkomme det, have kunnet løse Opgaven alene; nu foretages der en Deling. Naar man først har oprettet et saadant Væsen som Grundforbedringsvæsenet, maa man ogsaa give det noget at bestille; men Arbejdet vil hverken blive hurtigere eller bedre udført, det vil kun blive dyrere. Det bliver efter min Opfattelse kun et nyt Bevis for, hvad Statsdrift kan præstere. At Statsdrift skulde bringe bedre og billigere Forhold, er ganske utænkeligt, det viser Praksis noksom. Jeg skal ikke komme ind paa Ting, jeg tidligere har omtalt; men man har jo set, hvorledes det er gaaet med Brydningen af Brunkul, hvor man eet Sted har Statsdrift, et andet Sted Brydning ved privat Entreprenør. Det, der er sket her, er et godt Bevis for, at Statsdrift i alt Fald ikke duer til at løse saadanne Opgaver.

Jeg vil dernæst gerne gøre en Bemærkning om Arbejdsløsheden. Det er ikke alene herinde vi interesserer os for dette Spørgsmaal; overalt i hele Landet hører man det Spørgsmaal: Kommer der ikke snart Forslag til ny Lov om Arbejdsløshed frem? Ikke mange Love er blevet fulgt med saa stor Opmærksomhed som denne Lovgivning. Jeg vil derfor haabe, at Lovforslaget vil komme frem fra Regeringen saa betids, at der bliver Tid til at behandle det, inden den gældende Lov udløber med December Maaned. En Tanke, der har slaaet dybe Rødder, er denne, at det, man skal gaa til, er ikke Understøttelse, men Forsikring. Mange Steder i Befolkningen er man kommet til den Opfattelse, at det er ad den Vej, vi maa frem.

Det ærede 19de Medlem for Hovedstaden (Helga Larsen) henstillede i Gaar

til Ministeriet at overveje Fremsættelsen af et Lovforslag til Omordning af vor Alderdomsforsørgelse. Jeg er enig med det ærede Medlem, naar hun udtaler, at den Sum, der bydes dem, der skal have Alderdomsunderstøttelse, er alt for lille; og dette gælder ikke i enkelte særlige Tilfælde, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det gælder i de allerfleste Tilfælde. Det er ganske ubegribeligt, hvorledes det i disse Aar har været muligt for disse Mennesker at klare sig. Men jeg er sikker paa, at den Tanke, det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, nemlig at Ministeriet allerede i denne Samling skulde fremsætte Forslag om en ny Ordning af Alderdomsunderstøttelse efter faste Takster, er en Tanke, som Ministeriet ikke vil slutte sig til. En saadan Ordning vilde stille saa store Krav til vore Finanser, at det alene af den Grund vil være umuligt at gennemføre den i Øjeblikket; og jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil være umuligt nogen Sinde at gennemføre den. Jeg tror, at det med Hensyn til dette Spørgsmaal vilde være overordentlig heldigt at overveie den Tanke om en Selvforsikring eller Selvpensionering, som har været fremme saa tidt og indenfor mange Læjre i vort Folk. Paa denne Maade kunde man i det lange Løb arbejde sig ud af Alderdomsforsørgelsen, der sikkert aldrig vil kunne løse den Opgave at give de gamle det, som de har Krav paa, det, som er nødvendigt for dem for at leve.

Det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) var i Aar som i Fjor inde paa at skildre ulykkelige Forhold dels her i København dels paa Aandsvageanstalter. Det ærede Medlem er i Besiddelse af en overordentlig stor Evne til at skildre saadanne Forhold paa virkningsfuld Maade. Derimod forekommer det mig ikke, at det ærede Medlem gav nogen Anvisning paa, hvorledes man kunde og burde løse disse Spørgsmaal. Særlig maatte de Forhold ved „Karens Minde“, som han skildrede, gøre et stærkt Indtryk. Men kommer der ikke andet ud af Fremdragelsen af saadanne Forhold end det, at der det ene Aar efter det andet holdes meget indtrængende Taler, er vi jo lige vidt. Jeg er ikke i Stand til at indse, hvordan det kan gaa til, at der, dersom Forholdene, hvad jeg ikke har Grund til at betvivle, er saaledes, som det ærede Medlem skildrer dem, ikke har været Veje og Midler her indenfor Hovedstadens Grænser til at faa disse Forhold rettet. Her er Værgeraad, og her er Overværge-